

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului

Pace ție, poporul Meu! Sunt Domnul. Ca un grădinar care-și îngrijește grădina, așa vin Eu la tine și așa te îngrijesc. Cei ce nu cred, cei ce nu mai cred în coborârea Mea la tine cuvânt, aceia împrăștie necredință și moarte peste cei slabi din lucrarea Mea și peste cei dezrădăcinați din ea, din lucrarea Mea cu care stau de peste cincizeci de ani cuvânt în mijlocul unui popor, care se naște și moare, căci credința nu este a tuturor, și moare omul cu credința după ce se naște din acest cuvânt sfânt și făcător de om nou, acum, la sfârșit de timp, când totul, totul moare sub mreaja lepădării de credință, pe care Eu am vestit-o de mult că vine, și l-am vestit pe poporul Meu mereu să vegheze cu mare trezie ca să nu fie mușcat de acest șarpe, care se preface în fel și chip ca să nu-Mi lase Mie omul, și să-l facă să-și piardă mintea și inima cea de la Mine și să rămână cu a lui, cu mintea lui cea rătăcitoare, care vine de la iubirea de sine în om.

Pace ție, poporul Meu! încercările grele să nu te ofilească, tată. Eu vin prin mare strâmtorare și-ți pun apă la rădăcină și te învioresz pentru ca să poți, pentru ca să crezi în Mine că sunt cu grija de tine, tată, și pentru ca să pot Eu cu duhul cuvântului Meu peste pământ. Duhul cel rău, care nu poate îndura lucrarea Mea de peste tine, și pe tine, o, iată, bate acum cu strâmtorare peste lucrarea Mea, din vreme în vreme bate, căci neascultarea celor ce s-au dat Mie în vremea cuvântului Meu de azi aduce furtună peste mersul Meu cel greu, aduce strâmtorare și jale, durere și îngrijorare, dar fericiți sunteți voi dacă răbdați cu credință, fiilor, căci omul nemulțumit și neliniștit nu știe ce face, și trebuie să răbdăm, tată.

O, copii care Mă sprijiniți ca să vin cuvânt la poporul Meu de ieri și de azi și la omul care ia de la voi cuvântul Meu! O, tată, suferiți în tăcere, tată, ca să nu-i fie greu poporului Meu cel mic de la suferința voastră așa de grea de dus. Ascundeți-vă lacrimile în taină și faceți din durerea cea de peste voi nădejde pentru cei mulți, care sunt în curțile Mele slujitori și îngrijitori, și pentru cei care se strâng să ia viață din viața cuvântului Meu când Eu vin cuvânt în sărbători. N-am cum să vă mai șterg lacrima, tată. Stați mai deoparte cu ea, iar când ochii vi se mai zvântă mângâiați, mângâiați pe poporul Meu, că Eu nu vreau și nu pot să rămân fără popor, dar vrea satana aceasta. O, să nu vă fie greu să intrați sub vină și să stați smeriți sub ea ori de unde vine ea peste voi. Nu deznădăjduiți, tată! Eu nu vă pot feri de lovituri, fiindcă ele umblă acum cu multul, și de peste tot se năpustesc peste voi, și pe furiș lucrează ele înspre voi, dar aplecați-vă capul și fiți mari cu răbdarea, că durerea voastră e mare și apasă nemilos peste puterea cu care o purtați. Eu însă nu vă las, și stau cu voi sub durere și sub tăcere și sufăr cu voi ca un Dumnezeu, și nu suferiți singuri, iar voi gândiți-vă la Mine și la mersul Meu, că nu voiesc să-Mi stea din lucru lucrarea venirii Mele, pe care o duc cu voi, și pentru care Eu vă prețuiesc, tată. În toți cei care M-au purtat în vremi pe pământ Eu am putut mult de tot, și i-am numit pe ei prietenii Mei cei credincioși. În tot poporul Meu de până acum, timp de cincizeci de ani, nimeni n-a putut ca și voi să stea mic și plin de iubirea și de înțelepciunea Mea și de răbdarea Mea ca și voi. O, tată, cine vrea să-Mi clatine de pe cale cu Mine poporul Eu nu-i pot sta în cale, cum n-am putut nici după plecarea trâmbiței Mele Verginica să stau în calea celor răzvrățiți, care Mi-au căzut de pe cale poporul pentru care am trudit, dar am rămas în toate încercările cu cei credincioși, și cu ei Mi-am făcut iarăși cale prin vreme, și n-am făcut altfel în vremile Mele cu omul. Grăiesc cu voi, căci cu voi are ce are duhul cel rău, care lucrează prin cei îndoielnici și nemulțumiți, dar Eu le spun acestora așa: cine vrea să iasă el bine, iar voi să ieșiți rău, acela uită mai întâi de păcatele lui, pentru care Eu, Domnul, am închis ochii și am tăcut adânc, din iubire pentru ei, și iată-i, ei acum n-au milă de mersul Meu, de lucrarea Mea, de vreme ce au dat și dau să lucreze cu atâta lipsă de înțelepciune de sus, dându-se ei drept păsători pentru lucrarea Mea, dar nu așa lucrează un om

care are în el Duhul Meu. O, să se uite la Mine cel ce dă să facă el, și să vadă acela cum am lucrat Eu pe calea Mea cu omul, cale plină de ispite și de pânda diavolului ca să-i zdrobească el pe cei aleși ai Mei. O, tată, e de mers cu crucea în mână, nu la gât, și să prinzi de ea busuioc și să-l înmoi mereu în aghiazmă și să dai mereu pe tine și în jurul tău și pe cale și de jur împrejur, și fum de tămâie să porți cu tine, și pe loc, și pe cale, și duh de rugăciune ca flacăra să rostești pentru spulberarea duhurilor rele, care izbesc în lucrarea Mea și în cei credincioși Mie în poporul Meu. Nu numai o dată în zi să stropești cu apă curățitoare și sfințitoare și cu tămâie plină de rugăciunea ta, căci iată, neascultarea celor ce n-au ascultat așa cum am spus Eu să asculte cel miluit de Mine, aceasta aduce peste lucrarea Mea și peste locurile Mele cu poporul Meu ispite și durere și mânjire și putere duhului rău, care nu poate iubi lucrarea Mea și pe poporul Meu.

O, ce greu Mă doare, ce tare Mă doare de la cei neascultători și apoi nemulțumiți în ei! Dacă ei nu știu să zidească, de ce, oare, dau să strice pe cele zidite de Mine? Dacă ei nu știu să sădească, de ce, oare, dau să strice pe cele sădite de Mine? O, ce păcat, ce păcat mare este invidia! O, de unde așa lucrare a duhului rău în cei hrăniți de Mine cu Duhul Sfânt?

O, fiule care zici că faci și că știi să faci! Dacă nu știi cum trebuie să se facă, nu mai fă, tată, că mai rău strici peste lucrul Meu, peste poporul Meu. Dacă nu știi să te dai pildă celor ce se uită ca să învețe, nu poți să te dai drept sau sfânt, și cu acestea să lovești și să culci la pământ calea Mea spre om. O, de ce faci așa, tată?

Voi, cei care ați plecat de sub binecuvântarea Mea și dați încă să stricați pe cele rămase, umiliți-vă și stați cumiți față de lucrarea Mea dacă n-ați mai vrut să stați sub ocrotirea ei cea de la Mine, trăgându-vă de sub ea și ducându-vă spre necredință și spre libertatea care vă robește și nicidecum nu vă eliberează, ci vă duce spre cursă, tată.

O, fiule care-Mi faci atâta durere cu mintea ta, cu neascultarea ta, cu nemulțumirea ta acum, o, cât Mă îndurerezi tu acum pe Mine, tată! Adu-ți aminte de păcatele tale și umilește-te și tu. Iată, și Eu Mă umilesc sub durerea Mea cea de la tine, la fel ca și cei ce plâng apăsați sub vină cu amândouă mâinile tale mereu, iar dacă tu îți zici drept și sfânt, îți zic și Eu că cei apăsați de tine sub vină acum pentru nemulțumirea ta, nu sunt mai păcătoși ca tine, și iată, Eu, Domnul, îmi port lucrarea Mea spre om cu ei. Eu îi știu pe ei, te știu și pe tine, și pe toți vă știu, și nu e drept să uiți aceasta, și nici mila Mea nu e drept s-o uiți, și mai bine este să-i scoți de sub apăsare pe cei plini de durere de la tine și să-i îmbrățișezi cu inima curată, tată, spălată și curată, și așa să ungi ranele lor, căci se adună pe lângă ei sfinții și îngerii ca să le pună pe suflet câte un pic de răcoare, că ei sunt plini de iubirea Mea, și au în ei iubire de copil, și nu vatămă iubirea de copil, ci îl mângâie și îl îndeamnă pe om, îmbrăcându-l pe el în dragostea cea de sus, cea pentru Mine, cea care poate pentru Dumnezeu, iar cel ce se smintește nu are de câștigat nimic, ci poate pierde suflete firave, care se dau Mie ca să fie ai Mei pe pământ, și poate strivi fața Mea și mersul Meu prin lume după om, tată. Iată, îi bagi pe ei mereu sub vină pentru nemulțumirea ta, iar Eu Mă așez lângă ei și sufăr cu ei, căci ei sunt purtători de Dumnezeu. O, e bine să aveți grijă unul de altul, dar cu inima curată și cu iubire, tată, și cu înțelepciune pentru această grijă și cu rugăciune sfântă și mereu, căci ispitele nu i-au iertat pe nici unul din sfinții Mei, dar ei au stat cu inima curată, cu mintea curată și au căutat spre Mine și au aflat ajutor, iar tu faci rău că osândești pentru nemulțumirea ta, căci Eu n-am făcut așa cu tine atunci când M-ai supărat și a fost nevoie să te iert ca să te am curat înaintea Mea chiar dacă tu nu Mi-ai cerut, și cu nici un fiu greșit Eu n-am lucrat decât cu înțelepciunea Mea ca să-l păstrez și ca să-l am curat înaintea Mea, căci tu știi că Eu sunt Cel ce am putere să iert păcatele oamenilor fără să cer cuiva sfatul, fiindcă Eu Mă îndur de cine voiesc, și nu sunt nedrept prin aceasta când e vorba să merg Eu și să biruiesc pe pământ prin cei credincioși Mie, și nimeni nu e mai drept ca Mine și ca cei credincioși Mie și puterii Mele pentru om ca să-l scot pe om din moartea sa, căci Eu prin lucrarea aceasta asta fac. O, caută să știi să poți ca Dumnezeu și nu ca tine, căci nimic, nimic fără Dumnezeu nu iese bine, fiule. Amin.

Dar voi, copii care Mă sprijiniți ca să vin și care-Mi sprijiniți poporul, așezați-vă tot mai mult doctori de suflute, căci iubirea și durerea voastră, duse cu greu, s-au făcut păcat în mințile multora din cei ce așa le-a fost împărțit să știe. O, faceți-vă mângâierea celor fără de mângâierea Mea, căci Eu așa am suferit, ca și voi am suferit pentru iubirea Mea, pentru mângâierea pe care o dădeam celor ce știau și alegeau să-i doară pentru Dumnezeu pe pământ, și nu pentru ei. Lucrarea duhovnicească împărțiți-o cu cei duhovnicești pe mai departe, dar să nu vă așteptați la nedureri pentru aceasta. Fiți însă sfinții Mei, precum vă este și credința pe care Eu am așezat-o în voi ca să-Mi fie Mie cale și temelie a noii Mele împărății cu omul pe pământ. O, voi nu mângâiați ca să căutați mângâiere pentru voi, ci pentru Mine dați voi să puteți și să-L împărțiți pe Dumnezeu celor duhovnicești cu iubirea din ei, cu trăirea lor cea lăuntrică și plină de dor de Dumnezeu în ei, căci cine-L cunoaște pe Dumnezeu înăuntrul său, acela pe El îl iubește, iar Eu am avut mulți ucenici și ucenițe plini de căutare, plini de taine cerești și purtătoare de dor mare după Dumnezeu și ziditoare de om înăuntrul omului care dă să plece pe calea cea cu ispite, pe calea cu Dumnezeu pe pământ. E sărbătoarea zilei de înălțare a Mea la Tatăl de lângă ucenicii Mei acum două mii de ani, iar în ziua aceasta Eu cobor la voi ca să vă pun apă la rădăcină, tată, vouă și poporului Meu cel îndurerat. Vă văd de atâtea ori tremurând ca vrăbiuța în laț și nu vă pot ajuta, și atunci vă dau măcar putere să suferiți teama și jalea, care vin peste voi de la cei ce vă învinuiesc, de la cei ce vă disprețuiesc, tată. O, dacă aceștia sunt mai drepecți și mai sfinți ca voi, după cum măsoară ei acestea, atunci voi nu sunteți mai păcătoși decât ei, și aceasta le-o spun Eu, nu voi. Batjocura pusă peste obrazul vostru și al Meu, pe ei nu-i doare, și iată, nu vă slobozesc aceștia de sub dureri, căci vi le tot fac, tată. O, am căutat în fel și chip să le dau înapoi ce-au pierdut, să le dau dragostea de voi, ca nu cumva să fie lipsiți de răsplată pentru aceasta, dar ei nu mai pot așa, căci socoteala lor e bătută în cuie și vă chinuie cu ea mereu duhul vostru zdrobit, dar senin la față pentru durerea lui, căci durerea voastră e sfântă, măi tată, și sfântă v-o fac mereu pe ea, dacă inima lor nu vrea ca voi să fiți mai buni decât vă vor ei de păcătoși pe voi, și iarăși spun ca să scrieți cuvântul Meu: dacă ei se știu mai drepecți și mai sfinți, voi nu sunteți mai păcătoși ca ei. O, câte neascultări au avut ei, și pe toate voi le știți, chiar dacă ei își spun că nu le știți! Voi însă sunteți cu înțelepciunea Mea, și pentru multe ale lor Eu i-am acoperit cât am putut, dar cât ei n-au putut, Eu n-am mai putut să-i acopăr. O, așa am suferit Eu și după plecarea trâmbiței Mele în cei credincioși ai Mei cu care am mai rămas, și n-au căpătat nimic, nimic cei ce Mi i-au hulit pe ei, căci au crezut că-i hulesc pe ei. O, vai de cei care ca să le crească cinstea lor îi hulesc pe cei credincioși Mie, căci nu capătă nimic cei ce fac așa, ci numai pagubă își lucrează!

O, poporul Meu, o, fiilor ocrotiți de Dumnezeu pentru credința voastră în lucrările Mele de azi! Când regele David cârmuia pe poporul Israel s-a sculat Abesalom, fiul său, să țină calea poporului care mergea la rege pentru toate nevoile lor și ca să-l tragă pe Israel dinaintea regelui său și ca să se facă Abesalom rege împotriva domniei tatălui său, David, dar a pierit rușinos acest fiu dușman. Când regii de neam străin voiau să-l biruiască pe Israel, a strigat Iosua la Domnul și apoi a zis înaintea poporului: *«Stai, soare, deasupra Ghibeonului, și tu, lună, oprește-te!»*, și s-au oprit soarele și luna până ce Domnul a dat izbânda cea pentru Israel, și a biruit Iosua cinci regi deodată, și a tot biruit apoi pe toți regii ținuturilor din cale, de toți treizeci și unu de regi, căci Dumnezeul lui Israel lupta pentru Israel. Când Valaam a fost pus de dușmani să-l blesteme pe Israel, Domnul Dumnezeul lui Israel a coborât duhul binecuvântării peste Valaam pentru poporul Israel și S-a slăvit Domnul cu Duhul Său peste pământ. O, fiilor, cei ce lovesc în cei smeriți cu inima, cei ce vă învinuiesc pe voi cu dușmănie, despărțindu-se de voi, aceia n-au mai voit binecuvântarea, și ea s-a îndepărtat de la ei, și au iubit prin aceasta blestemul, și s-au îmbrăcat cu el ca și cu o haină și a intrat ca apa în ei, și ca untdelemnul în oasele lor, căci așa este răsplata celor ce părăsesc pe Domnul. O, regele David striga la Mine: *«Ajută-mă, Doamne, ca să cunoască ei că mâna Ta este aceasta! Ei vor blestema, iar Tu vei binecuvânta, căci Tu stai de-a dreapta mea ca să mă mântuiești»*. Amin.

Eu, Domnul, am grijă de tine, poporul Meu, și de lucrarea Mea cu tine, tată, iar cei ce pleacă de lângă Mine și de lângă tine, întorcându-se la părinții lor cei după trup, în pământul din care au ieșit când au venit la Mine pe vremea credinței lor, aceia sunt rușinați de nestatornicia lor și de drumul lor cu Mine pe vremea credinței lor, căci iată, neascultarea îl trage pe creștin de la Mine; ea, și nu îndoiala sau sminteala îl scoate pe el din planul Meu cel de azi. Farmece și vrăji li se presară în cale acestora, căci n-au voit să stea cu binecuvântarea, iar tu, poporul Meu, ia în mână mereu, mereu cruce cu busuioc, muiate în apă sfințitoare și curățitoare, și stropește-ți calea și unge-ți, fiule, tălpile picioarelor cu untdelemn vindecător și fă-ți semnul crucii toată ziua și toată noaptea pe trupul tău și peste toate lucrurile tale și peste toate hotarele Mele cu tine, și strigă la Mine cu rugăciune ca focul, ca să ard Eu cu ea răul care bate spre tine ca să te muște, iar Eu voi porunci oricărui rău să se abată de la tine și să se destrame cu totul, iar tu să biruiști ca David, ca Iosua și ca toți binecuvântații Mei, căci tu stai sub binecuvântarea Mea, fiule, așa cum a stat Avraam.

Am spus că împărăția cerurilor se aseamănă cu un pescar care aruncă năvodul în apă și prinde pești mari și mici. Pe cei mici îi dă înapoi în apă, iar pe cei mari îi ia lui, și iată, cad înapoi cei ce rămân mici cu duhul și cu credința, și este adevărată Evanghelia Mea cea de ieri și cea de azi.

O, Tatăl Meu scump, o, Tată Savaot, să nu-Mi mai cadă din bărcuța creștini clătinându-se, căci se prăbușesc în afund cei ce se dau jos din ea pe valurile cele atât de ispititoare din zilele acestea!

O, fiilor, ferească-vă Domnul de păcatul judecății de frate și de Dumnezeu! Iubirea de sine face aceasta în om chiar și asupra lui Dumnezeu, darămite asupra fratelui său, și pe care-l iubește numai pentru iubirea de sine și numai pentru ea!

O, fiule nestatornic și neînțelept de sus, nu în tine trebuie să-ți agonisești, ci în Domnul, tată, că altfel nu-ți strângi în veșnicie ca să ai. O, cum să nu plâng Eu cu cei ce plâng pentru Mine și cu Mine când văd că omul nu-și lucrează nimic pentru veșnicie și nici nu vrea să știe ca să învețe aceasta? Ar trebui să Mă crezi tu, cel ce ai iubire de sine, că omul, oricât ar fi el de înzestrat de Dumnezeu prin lucrarea Mea de azi, nu poate să ducă durerea și nemulțumirea altui om, și cade omul acela, căci omul prin firea lui fuge de durere, și când îl doare trupul fuge la doctor, iar când îl doare sufletul fuge să-și pună durerea pe alt om, căci așa e omul, fuge de durere, dar cei ce poartă durerea Mea unde să mai fugă de ea când ei știu că omul cade sub durere și fuge ca să scape de ea, căci e slab omul, și iată câți au căzut dacă n-au vrut și n-au putut să ducă durerile Mele ca să nu cadă ei în durerile lor, ca să nu cadă din bărcuța Mea, din Duhul Meu, căci Eu am spus: *«Luați jugul Meu, că este bun, și e ușoară de dus sarcina Mea»*. O, sarcina Mea este dumnezeiască, iar a omului este trupească, pământească, și omul nu e putincios pentru el însuși, și e putincios numai pentru Dumnezeu dacă este putincios, și purtătorii de Dumnezeu sunt cei ce au cea mai ușoară sarcină, căci Eu am spus aceasta, și ei stau înfierbântați pe ilău și se lasă făcuți de dureri. Amin. Iată, nu e bine să-și facă omul dureri, că dacă-și face se duce și le pune pe alt om, și omul este slab sub dureri.

O, poporul Meu, stai, tată, la adăpost, stai sub binecuvântarea Mea și n-o da de la tine, căci mintea cea omenească îl scoate din Mine pe creștin oricine ar fi el. O, poporul Meu, înalță-te deasupra necredinței și a nestatorniciei pe cale, căci fericiți sunt și vor fi cei statornici, cei neîndoielnici, și fericiți sunt cei ce nu se smintesc întru Mine și întru lucrările Mele, pe care cu mare greu Mi le port peste pământ și peste om.

O, poporul Meu, nu pot, tată, să grăiesc durerea Mea cea lungă din mijlocul tău, dar te îmbrac cu duhul binecuvântării ca să te ocrotesc în el, fiule. Pace ție! Credința ta în lucrarea Mea să te înalțe până la Mine. Ea este scara care îl aduce pe om înaintea Mea spre slava Mea cu el și spre bucuria lui cea de la Mine, căci lumea n-are pentru om decât amar, oricât de dulce s-ar lăsa el cu omul cel prins în mreaja lui, în locuri pustii de Dumnezeu și de binecuvântarea cea de sus.

Pace ție, poporul Meu! Strânge-ți lacrima cea tainică, tată, căci izvorul ei te curăță, te înviază, tată, și tu vei putea prin greu, și vom putea, și Eu, și tu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

15/28-05-2009